

**VRHOVNOG SUDA KOSOVA
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KAP) ŽALBENO VEĆE
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KAP-A-069/2015

Prishtinë/Priština,
7. decembra 2016. godine

U postupku:

R. V.

U ime njenog pokojnog muža

M. V.

Žalilja

Protiv

Tužena strana

N/ N

Žalbeno veće Kosovske agencije za privatizaciju Vrhovnog suda Kosova, u sastavu: Sylejman Nuredini, predsedavajući veća, Krassimir Mazgalov i Beshir Islami sudije, odlučujući o žalbi protiv odluke Komisije za imovinske zahteve Kosova KKPK/D/A/228/2014, spisi predmeta zavedeni u Kosovskoj agenciji za privatizaciju (u daljem tekstu: KAP) pod br. KAP133315, od 13. marta 2014. godine, nakon glavne rasprave održane 7. decembra 2016. godine, donosi sledeću:

PRESUDU

1. Žalba R. V. protiv odluke KKP/D/A /228/2014, od 30. marta 2014. godine, koja se tiče spisa predmeta zavedenih u KAP pod br. KAP133315, je odbijena kao neosnovana.
2. Odluka KKP/D/A/228/2014, od 30. marta 2014. godine, koja se tiče spisa predmeta zavedenih u KAP pod br. KAP133315, je potvrđena.

Proceduralni i činjenični istorijat

1. Dana 23. marta 2007. godine, M. V., je podneo tužbu Kosovskoj agenciji za privatizaciju (u daljem tekstu: KAP) zavedenu pod brojem KAP33315, tražeći potvrdu vlasničkog prava nad katastarskom parcelom br. 208, koja se nalazi u selu Koretičë/Koretice, opština Gjakova/Đakovica, u površini od 1.91.34 h (u daljem tekstu: potraživana imovina). M. V. je izjavio da je on vlasnik potraživane imovine i da je izgubio posedstvo nad navedenom imovinom u junu 1999. godine.
2. Kako bi podržao svoju tužbu, priložio je KAP sledeća dokumenta:
 - Presuda br. 561/81, izdatu od strane Okružnog suda u Peć 9. januara 1986. godine, dokazujući da je R. V. vlasnica parcela 206 i 207 i dela parcele 208 i da je preduzeće u društvenom vlasništvu "Ereniku" u obavezi da joj omogući neometano posedstvo.
 - Ugovor o doživotnom izdržavanju zaključen između M. V, kao davaoca doživotnog izdržavanja i M. V. kao primaoca doživotnog izdržavanja, zaključen u Beogradu 8. januara 1987. godine, overen pred Opštinskim sudom V (pet) u Beogradu pod brojem Posl.Br.R.1342/87;
 - Odluku br. 3886/87 Opštinskog suda u Đakovici, od 20. marta 1987. godine, koja navodi da je deo katastarske parcele br. 208 dodeljen pod očuvanjem M. V;
 - Izvod iz matične knjige umrlih br. 06734 izdat od strane opštine Savski venac koji pokazuje da je M. V. preminuo 12. novembra 1990. godine;
 - Izvod iz matične knjige umrlih br. 5076 izdat od strane organa Grada Beograda, koji pokazuje da je M. V. preminuo 27. avgusta 2010. godine. Izvod iz matične knjige umrlih je podnela R. V. (žalilja);
3. Izvršni sekretarijat KAP je po službenoj dužnosti utvrdio da se parcele br. 206, 207 i 208 ne nalazi u selu Koretičë nego u selu Babaj Boks i zbog toga su zatražene informacije o istorijatu katastarskih promena, u cilju utvrđivanja da li je potraživana imovina, imovina u društvenoj svojini ili da li je zavedena pod imenima trećih lica.
4. Prema podacima katastarske kancelarije u Đakovici, od 21. jula 2009. godine, parcele su zavedene kao imovina društvenog preduzeća "Erenik". Posedovni list koji se odnosi na potraživanu imovinu je priložen uz dodatne informacije katastarske kancelarije.

5. Izvršni sekretarijat KAP, u skladu sa izveštajem o obaveštenju od 14 novembra 2008. godine, je utvrdio da potraživana imovina ne može da bude objavljena na osnovu podataka koje je pružio tužilac i iz tog razloga je obaveštenje o potraživanju imovini izvedeno objavljinjem tužbe na svim javnim mestima. U međuvremenu, dobijena je potvrda od Odeljenja za katastar da ni M. ni M. V. nisu registrovani kao vlasnici ni u jednom od prethodnih ili trenutnih posedovnih listova u katastarskoj evidenciji u Đakovici.
6. Prema verifikacionom izvještaju, od 28. januara 2014. godine, ugovor o doživotnom izdržavanju Posl.Br.R.1342/87 od 1987. godine je pozitivno verifikovan dok posedovni list, presuda C.nr. 561/1981 i odluka I.Br.3866/87 nisu nađene u odgovarajućim arhivama i verifikacija za njih je negativno rezultirala.
7. Komisije za imovinske zahteve Kosova (KIZK) u svojoj Odluci KPCC/228/2014, od 30. Marta 2014. godine, odlučila je da odbije tužbu sa obrazloženjem da je tužilac prvo bitno izjavio da je izgubio posed kao rezultat oružanog sukoba, međutim, na osnovu dostavljene dokumentacije i potvrde po službenoj dužnosti od strane Sekretarijata, rezultiralo je da je on propustio da podnese bilo koji važeći dokaz da je imao pravo svojine nad potraživanom imovinom pre oružanog sukoba i da je istu izgubio kao rezultat sukoba.
8. M. V. je preminuo 27. avgusta 2010. godine, a R. V., u svojstvu žalilje je u ime svog pokojnog supruga, primila odluku Komisije 28. avgusta 2014. godine i ona je podnela žalbu 26. septembra 2014. godine.

Žalbeni navodi

9. Žalilja navodi da odluka KIZK počiva na nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju i pogrešnoj primeni materijalnog prava. Osim toga, podnositelj žalbe osporava obrazloženje KIZK da imovina nije izgubljena kao rezultat sukoba, tvrdeći da dostavljena dokumentacija dokazuje imovinska prava njenog pokojnog supruga. Osim toga, ona navodi da zbog činjenice da niko nije osporio tužbu, KIZK treba da prizna vlasništvo i vrati joj posed nad potraživanom imovinom.

Pravno obrazloženje

Prihvatljivost žalbe

10. Nakon pregleda spisa predmeta i žalbenih navoda, u skladu sa članom 194 Zakona br. 03/L-006 o parničnom postupku (Službeni glasnik Republike Kosova br. 38/2008) (u daljem tekstu: ZPP), sud je, u vezi sa revizijom presude, po službenoj dužnosti, a zbog razloga koji se pominju i ne pominju u žalbi, utvrdio da je žalba prihvatljiva i blagovremena u skladu sa članom 186 stav 1 u vezi sa članom 196 ZPP-a, jer je žalilja primila odluku

Komisije 28. avgusta 2014. godine i podnela žalbu 26. septembra 2014. godine, prema tome, može se zaključiti da je podneta žalbu u propisanom roku od 30 dana, kao što je predviđeno odredbom člana 12 stav 1 Uredbe UNMIK-a 2006/50, izmenjene i dopunjene Zakonom br. 03/L-79. Ova zakonska odredba predviđa da “*žalba protiv odluke KIZK se može podneti u roku od 30 dana od dana prijema žalbe.*”

Osnove žalba

Sud je utvrdio da je žalba protiv odluke Komisije neosnovana zbog činjenice da muž žalilje nije uspeo da dokaže da je njegovo imovinsko pravo upisano u javne evidencije i da je isto izgubio kao posledicu oružanog sukoba i okolnosti u vezi sa tim. U prenesenoj katastarskoj evidenciji opštine Đakovica (dislociranoj) u Srbiji, muž žalilje nije evidentiran kao vlasnik.

Nadležnost

11. U skladu sa članom 3.1 Uredbe UNMIK-a 2006/50, izmenjene i dopunjene Zakonom 03/l-079, KIZK ima nadležnost da rešava sledeće kategorije zahteva u vezi sa sukobom, uključujući okolnosti u direktnoj vezi sa ili nastale iz oružanog sukoba koji se dogodio između 27. februara 1998. godine i 20. juna 1999. godine: (a) Tužbe za svojinska prava u vezi sa privatnom nepokretnom imovinom, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu, (b) zahteve koji se odnose na prava korišćenja imovine u pogledu privatne nepokretne imovine, gde tužilac iz obe kategorije više nije u mogućnosti da ostvari takva svojinska prava.
12. U ovom slučaju, potrebno je utvrditi da li je suprug žalilje posedovao bilo kakav dokaz da je on vlasnik potraživane imovina, da ju je koristio i da ju je izgubio kao rezultat sukoba. Katastarski podaci pokazuju da je u vreme sukoba imovina evidentirana kao imovina u društvenom vlasništvu. Član 20 Zakona o pravnim imovinskim odnosima (Službeni glasnik SFRJ br. 6/80, 36/90 navodi sledeće: “*Pravo svojine stiče se po samom zakonu, na osnovu pravnog posla i nasleđivanjem. Pravo svojine stiče se i odlukom državnog organa, na način i pod uslovima određenim zakonom.*”- što podrazumeva pisanu formu, potvrdu od strane nadležnog organa i registraciju imovine u javnim knjigama. Trenutni zakon br. 03/L-154 o vlasništvu i drugim stvarnim pravima prema članu 36 predviđa: “*1. Za prenošenje vlasništva na nekretninu neophodan je odgovarajuća pravna radnja važeća između otuđivaoca i sticaoca kao pravni osnov i upisivanje promene vlasništva u Registar prava na nekretninu.*”
13. Žalilja nije uspela da dokaže da je njen suprug izvršio presudu pre sukoba i da je imao pravo vlasništva i posed nad potraživanom imovinom koju je izgubio kao rezultat sukoba i ovaj zaključak KIZK nije osporen nikakvim novim dokazom u ovoj žalbi.
14. Ova presuda neće uticati na bilo koje potvrđeno imovinsko pravo za trenutnog korisnika i neće biti prepreka za potvrdu imovinskih prava u redovnom postupku.
15. U svetlu gore navedenog, Vrhovni sud je odlučio kao u dispozitivu ove presude.

Pravni lek

16. U skladu sa članom 13.6 Uredbe UNMIK-a 2006/50, izmenjene i dopunjene Zakonom 03/l-079, ova presuda je konačna i izvršna i ne može se osporiti putem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Sylejman Nuredini, predsedavajući veća

Beshir Islami, sudija

Krassimir Mazgalov, EULEX sudija

Sandra Gutaityde, EULEX notar